

Continuïtat estepària

Sóc un assoliment.
Travessar el riu pel lloc exacte on no hi ha el pont.
Les muntanyes no fan un horitzó
sinó promeses joves i inexpertes, més enllà.
Crec en mi, en la meva extensió,
en l'herba tendra que em cobreix com un recel.
Podria cobrar-vos una entrada
però he deixat de centrar-me en els bitllets
i en els seus rostres amargants.
Un munt de petites senyoretes
em dicten paraules fins ara inútils,
amb els seus llapissets recollits a la nuca
i uns blocs de paper de gel o de seda.
Desitjo com a estil de vida
i m'incrimino com la policia bona.
El meu propi uniforme em sedueix
i amb una sola mà m'arrenco plaers i me'ls expulso.
Un assoliment? Potser hi ha una poeta que em traeix.
Per damunt de tot, el que ara sóc,
és un espectacle natural.

Atraccions

M'entendreix, aquesta gran merenga
que porto com a pijama.
No em puc moure, no puc,
l'habitació s'ha convertit en un aparador de luxe
i m'estiro imperceptiblement en aquesta safata.
Un gat, necessito un gat de carrer,
en el mateix instant que entrés per la finestra
li apartaria els bigotis i li faria un petó a la boca.
Si pogués concentrar la meva ànima
en una monodosi me n'aniria amb ell.
No em fa llàstima, aquest cos madur
amb el seu cuc arrecerat que menja i creix.
Alguna hora tornaré, quan el despertador emeti
la seva puntada de peu.

Refregament

He transformat el meu ventre
en un taller mecànic.
Sí! Sóc l'esglai de les noies joves
que encara mengen gofres.
Segurament em prohibirien l'entrada
a qualsevol recinte privat.
Però aquest germen és meu, no l'encomano.
Ho voldríeu provar? De petita ho somniava.
Ens podem arremangar les mànigues
com si intentéssim canviar de pell.
Jo tinc les dues pedres
a banda i banda de les meves cuixes obertes.
Aquesta olor no és sang, és el punt de greix
que s'acaba instal·lant entre els dits i les ungles.
A partir d'ara tothom sabrà
quin és l'ofici que més m'agrada.